

Mál nr. 371/2013
M
og V v/ sjúklingatryggingar L.

Afleiðingar ökklaspeglunar 11. apríl 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 23. október 2013 ásamt gögnum.
2. Tölvupóstur V dags. 30. október 2013 þar sem vísað er í bréf V til lögmanns M dags. 8. apríl 2013.

Málsatvik.

M leitaði fyrst til L í febrúar 2012 þar sem hann lýsti óþægindum í ökkla. Eftir rannsóknir af hálfu L var ákveðið að gera speglun á ökkla og stefna síðar á stífun á neðanvölulíð í stað þess að gera hvoru tveggja í einni stórra aðgerð. Spegln á ökkla var framkvæmd 11. apríl 2012 á skurðstofu í Orkuhúsinu. Í gögnum málsins kemur fram að þremur dögum síðar hafi M leitað á bráðamóttöku Landspítala-Háskólasjúkrahúss þar sem skipt hafi verið um umbúðir. Í læknisfræðilegum gögnum málsins hafi komið fram að grunur hafi verið um sýkingu í aðgerðarsári en hún hafi ekki verið staðfest. Þann 20. apríl s.á. leitaði M á stofu til L þar sem hann var með mikla verki frá því fyrr sama dag og þá hafi verið gröftur í sárinu. L sendi M beint á smitsjúkdómadeild Landspítala-Háskólasjúkrahúss í kjölfarið þar sem M var lagður inn og gekkst undir meðferð vegna sýkingar næstu vikurnar þar á eftir.

M telur sig eiga rétt til bóta skv. 4.tl. 2.gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000. Þar komi fram að greiða eigi bætur vegna tjóns sem að öllum líkindum megi rekja til þess að tjón af sýkingu eða öðrum fylgikvilla sem er meiri en svo að sanngjarnt sé að sjúklingur þoli það bóta laust. M telur að skilyrði til greiðslu bóta á grundvelli þessa liðar séu uppfyllt þar sem afleiðingar sýkingar þeirra sem M hlaut hafi verið til verulegra óþæginda fyrir M og ósanngjarnt sé að hann þoli það bóta laust.

V telur ekki hafi verið sýnt fram á að eitthvað hafi farið úrskeiðis við þá aðgerð sem G framkvæmdi þann 11. apríl 2012 og því sé bótaréttur ekki fyrir hendi hvort sem lítið er til 1.tl. eða 4.tl. 2.gr. laga um sjúklingatryggingu. V vísar til þess að M hafi verið upplýstur um almenna sýkingarhættu en það megi einnig benda á að almennt sé lítil sýkingarhætta af sams konar aðgerðum. Auk þess telur V að tjón M megi að einhverju leyti rekja til þess að hann hafi ekki farið eftir þeim leiðbeiningum sem L veitti honum, t.d. með því að leita á bráðamóttöku vegna óþæginda og umbúðaskipta í stað þess að hafa samband beint við L.

Álit.

Í málinu er fyrst og fremst ágreiningur um hvort skilyrði 2.gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu séu uppfyllt. Það þýðir að ágreiningur er um hvort sýnt sé fram á að þau líkamlegu óþægindi sem M hafði vegna afleiðinga sýkingar í fæti hans séu „að öllum líkindum“ hægt að rekja til atvika sem rakin eru í 1.-4.tl. 2.gr. umræddra laga. M vísar eingöngu til 4.tl 2.gr. laganna máli sínu til stuðnings en nefndin telur að skoða verði málið út frá 2.gr. í heild sinni og þar af leiðandi sé hún ekki bundin af málatilbúnaði M sem vísi eingöngu til 4.tl. Auk þess má vísa til þess að V vísar sjálf til 1.tl. 2.gr. laganna í svari sínu til M með bréfi dags. 8. apríl 2013.

Hér reynir einna helst á hvort tjón M sé að öllum líkindum rakið til þess að Til þess að um bótaskyldu sé að ræða skv. lögum um sjúklingatryggingu þarf tjón að öllum líkindum að vera rakið til þess að ætla megi að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu

og reynslu á viðkomandi sviði, sbr. 1.tl. 2.gr. laga um sjúklingatryggingu. Einnig kemur til greina að líta til 4.tl. sömu greinar þar sem kemur fram að greiða eigi bætur vegna tjóns sem að öllum líkindum hlýst af meðferð eða rannsókn og tjónið er af sýkingu eða öðrum fylgikvilla sem er meiri en svo að sannjarnt sé að sjúklingur þoli það bótalaust. Annars vegar skal líta til þess hve tjón er mikið og hins vegar til sjúkdóms og heilsufars sjúklings að öðru leyti. Þá skal taka mið af því hvort algengt er að tjón verði af meðferð eins og þeirri sem sjúklingur gekkst undir og hvort eða að hve miklu leyti gera mátti ráð fyrir að hætta væri á slíku tjóni.

Þegar litið er til gagna málsins í heild verður að líta til þess að mat nefndarinnar tekur mið af því að nefndarmenn eru ekki sérfróðir á sviði læknisfræði og byggja mat sitt því eingöngu á þeim gögnum sem liggja fyrir. Þegar umrædd skilyrði laga um sjúklingatryggingu eru metin verður að líta til þess sem kemur fram í frumvarpi til laga um sjúklingatryggingu um að slakað sé á almennum sönnunarkröfum skaðabótaréttarins. Í málinu liggur fyrir að þremur dögum eftir aðgerð, sem felur almennt ekki í sér mikla hættu á sýkingu, leitar M á bráðadeild Landspítala-Háskólasjúkrahúss. Þar kemur fram að grunur er um sýkingu og það vessar aðeins úr sári en greining á umræddri sýkingu fer ekki fram fyrr en um sex dögum síðar. Með hliðsjón af þessu verður að telja nokkrar líkur á því að sýking hafi komið í skurðsári M í tengslum við aðgerð hjá L. Líta verður til röksemda í frumvarpi til laga um sjúklingatryggingu því til stuðnings að nægilegt sé að nokkrar líkur séu á þessu. Þó almennt sé erfitt að greina nákvæmlega uppruna sýkinga sem þessara verður að túlka lög um sjúklingatryggingu með þeim hætti að sjúklingur verði ekki látinn bera hallann af því að geta ekki með nákvæmum hætti bent á uppruna sýkingar. Niðurstaða nefndarinnar er því sú að það megi að öllum líkindum rekja sýkingu í skurðsári M þær aðstæður sem voru fyrir hendi í skurðstofu þar sem L framkvæmdi aðgerð á M. Þó L komi ekki að sótthreinsun skurðstofunnar með beinum hætti verður að telja að það, að sýking hafi að öllum líkindum komið til vegna aðgerðarinnar, sé tjón sem hefði verið hægt að komast hjá ef skurðstofan hefði verið rétt undirbúin. L telst bera ábyrgð á þeim aðstæðum og með hliðsjón af því verða skilyrði 1.tl. 2.gr. laga um sjúklingatryggingu talin uppfyllt og ekki þykir því nauðsynlegt fjalla frekar um skilyrði 4.tl. 2.gr. sömu laga.

Með þessari niðurstöðu nefndarinnar ber þó að taka fram að engin afstaða er tekin til þess hvaða tjón hlaust af umræddri sýkingu öðruvísi en að ætla megi að skilyrði 2.mgr. 5.gr laganna um lágmarksfjárhæð tjóns eru talin vera uppfyllt.

Niðurstaða.

Viðurkenndur er réttur M til bóta fyrir líkamstjón úr sjúklingatryggingu L hjá V.

Reykjavík 19. nóvember 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.